

spolek
„LOUTKY V NEMOCNICI“

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2014

POMÁHÁME DĚTEM, ABY SE ZASE SMÁLY

„Loutky dokáží u nemocných dětí často víc než pilulky – vyčarovat úsměv,
zahnat smutek po domově, pomáhají na chvíli zapomenout na bolest a trápení.“

Obsah

Úvodní slovo	3
Poslání a cíle organizace	5
Jak to děláme.	7
Střípky z historie	8
Lidé	10
Hlavní osoby sdružení	11
Nově s námi	14
Naše aktivity	15
Naše aktivity 2014	17
Spolupracující nemocnice	18
Finanční zpráva, hospodaření organizace	20
Partneři a dárci	24
Reference	25
Základní údaje organizace.	27

„S dětmi pracuji již dlouho a nejraději hraju pohádku O pejskovi. Dneska jsem si ale pro ně připravila pohádku O Budulínkovi. Hrála jsem ji už mnohokrát, ale člověk nikdy neví, jak budou děti reagovat... Když se hlásí a já je vybírám do dětských rolí, musím volit pečlivě, aby to nebylo nějakému dítěti líto a nerozbrečelo se.“

Hanka Grančicová (Granka), herečka a tanečnice

ÚVOD

Když se podívám na to, co Loutky v nemocnici dokázaly v roce 2014, mám opravdovou radost. V tomto roce jsme uskutečnili rekordní počet 280 návštěv dvoučlenného týmu v rámci 191 hracích dní. A pomáhali jsme po celé republice. I v letošním roce nejvíc návštěv probíhalo v Praze, a v Brně, pravidelně jsme ale pomáhali i v Olomouci, Ostravě, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Plzni, Českém Krumlově a dalších místech.

Všude už nás díky tomu znají a všude se na nás těší jak dlouhodobě nemocní pacienti, tak personál, lékaři a sestřičky, i rodiče a herní terapeuti. Často nás sestřičky informují, kde je to nejvíce potřeba, kdo je smutný a bez nálady, kdo se na nás těší. Máme velkou radost z toho, že nás i lékaři často používají s určitým záměrem, abychom přinesli rozptýlení na místa, kde je to nejvíce třeba.

I ve velkých nemocnicích jsou místa, kde není samozřejmé, že můžeme rozdávat naši medicínu. Například na dětské transplantační jednotce, kde se vždy celí převlékáme, a všechny loutky jsou desinfikované, se díky magistře Choniavkové můžeme dostat i na uzavřené oddělení, kde hrajeme dětem třeba i přes sklo dveří, abychom je potěšili. A vždy si s sebou odnášíme úsměvy dětí, které se usmívat nejvíce potřebují.

Náš tým se opět rozrostl o dvě nové tváře. Lenku Volfovou, loutkoherečku, která stále ještě působí v pražském loutkovém divadle Minor a která mezi nás dokonale zapadla, a Kryštofa Míku, který s námi jako dobrovolník pracuje už několik let. Je nás tedy už třináct.

Hlavní premiérou letošního roku byla inscenace Bílá velryba podle románu Hermana Melvilla. Premiéra se odehrála opět v Mlýnské kavárně na Kampě při vánočním setkání Loutek v nemocnici. Během roku vznikla také malá marionetová inscenace O bílé paní, která dovoluje hercům hrát marionetové divadlo i pro velké děti, protože je to vlastně strašidelná pověst o bílé paní a zlém rytíři, která je veršovaná a připomíná trochu marionetové divadlo na tržišti, kdy se hraje s nadsázkou pro male i velké. Oba „bílé příběhy“ mají velký úspěch.

Velmi důležitou novinkou byly v letošním roce návštěvy geriatrických oddělení. Loutky v nemocnici hrají většinou nemocným dětem. Teprve v roce 2014 jsme byli pozváni, abychom příležitostně zahráli na geriatricii v nemocnici v Hradci Králové a ve Štamberku a v Olomouci. Ověřili jsme si, že loutky mohou potěšit

a rozveselit i dospělé pacienty. Je to zvláštní, ale loutka v sobě nese určitý rozpor, podobá se člověku, ale je to stále jen kus dřeva. Je proto přirozené se jí smát. Živá hudba oproti tomu dokáže úplně změnit atmosféru na geriatricii a to i ve chvíli, kdy se pacient opravdu necítí nejlépe. Najednou se mu vracejí vzpomínky, má chuť si zanotovat písničku, kterou už léta neslyšel a nezpíval a to zpětně působí blahodárně na duši. Stejně jako u dětí může být loutka prostředníkem pro komunikaci také u seniorů.

I když stále budeme hrát především s dětmi a pro děti, seniorům se budeme určitě více věnovat i v budoucnu.

Tradičně se celý tým setkává o prázdninách u Radky Matějčkové na Vysočině. Sešli jsme se tam v roce 2014 skoro všichni a předávali si zkušenosti z hraní a zpívání, povídali jsme si, plánovali, zpívali a nacvičovali novou inscenaci.

Ani letos bychom nedokázali předat tolik pozitivní energie v prostředí, kde smích a radost nejsou samozřejmě bez organizací i konkrétních lidí, kteří naší práci věří a podporují ji. I zde se snažíme vytvářet dlouhodobé vztahy a partnerství. Podporu pro naši práci jsme letos získali od Hlavního města Prahy, od Ministerstva kultury, od Prahy 2, Nadačního fondu Kapky naděje, Kofoly, Čtení pomáhá, od B Braunu, Student Agency, Nadačního fondu Anima a mnoha dalších. I v roce 2014 jsme se intenzivně věnovali také stálému okruhu individuálních dárců, kteří nás pravidelně podporují. Představujeme v průběhu roku konkrétní příběhy od dětí a jejich rodičů o naší práci a o tom, jak jim Loutky v nemocnici pomáhají. Máme radost, když naši práci ocení i ošetřující lékaři, nebo sestřičky. Tyto příběhy vlastně budují i nás, cítíme odpovědnost a zároveň radost z toho, že jsou lidé ochotni, podělit se o své prožívání nemoci i z toho že nám vy ostatní umožňujete v naší práci pokračovat. Děkujeme!

Marka Míková

POSLÁNÍ A CÍLE ORGANIZACE

Občanský spolek LOUTKY V NEMOCNICI se věnuje práci na poli dramaterapie a rozvíjí spektrum aktivit v oblasti psychosociální péče.

Poslání:

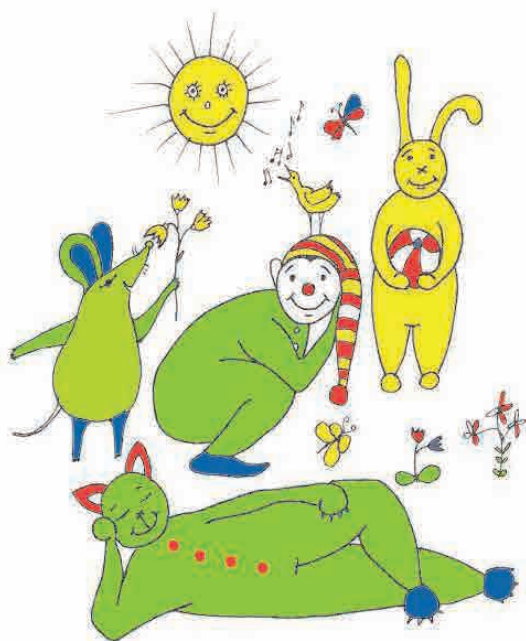
- Loutky v nemocnici, to je divadlo, které usiluje o ulehčení pobytu dětí v nemocnicích.
- Prostřednictvím loutkových představení, her a písniček pomáháme dětem v procesu uzdravování.

Cílová skupina:

- Děti ve věku 2–18 let

Naším cílem je:

- Bezprostřední komunikace s dětmi prostřednictvím loutky a jejich odpoutání od prožívané reality nemoci.
- Hledání nových cest, jak pomoci hospitalizovaným dětem v procesu uzdravování.
- Rozvoj spolupráce s ošetřujícími lékaři a rodiči, posílení terapeutického významu realizovaných návštěv a programů.

Jakmile si dítě nasadí loutku na ruku, začne si hrát. Často mluví s loutkou o sobě a o svém trápení. Verbalizace stísněných pocitů zpětně působí blahodárně na průběh nemoci.

JAK TO DĚLÁME?

- Naše práce je založena na bezprostřední komunikaci s dětmi prostřednictvím loutky a odpoutání dětského pacienta od prožívané reality nemoci.
- Loutka se stává médiem, přes které se dá komunikovat i nonverbálně, vytváří prostor pro hru, odbourává bariéry studu a strachu, přináší smích a uvolnění.
- Spolupracujeme s ošetřujícími lékaři, zdravotnickým personálem i rodiči, čímž se projekt stává formou arteterapie s diferencovaným přístupem k různě nemocným dětem.
- Sledujeme trendy v oblasti dramaterapie a psychosociální péče a snažíme se je reflektovat při realizaci našich návštěv i přípravě nových projektů.
- Přinášíme za dětmi do nemocnice spoustu loutek – malých i velkých, přinášíme pohádky a písničky, přinášíme možnost si hrát a povídat. Jevišťem se může stát třeba nemocniční postýlka.
- Není to jen obyčejné představení. Hrajeme s dětmi a pro děti. Otevíráme prostor důvěry a pochopení – děti se zapojují do hry: napovídají, pomáhají, vymýšlejí příběhy, hrají s loutkami a často se svěří i se svým trápením.

Tak to je ta naše medicína....

STŘÍPKY Z HISTORIE

2002 – Poprvé v Čechách zavítal Ottokar Seifert a Marka Míková do nemocnic s loutkami. Díky podpoře Českoněmeckého fondu budoucnosti byly vyrobeny první loutky. (Ottokar Seifert je vlastně otcem této myšlenky a věnoval se této činnosti v Německu řadu let.)

2003 – Spolu s různými přáteli divadelníky začínáme chodit nepravidelně po nemocnicích. Tehdy nebylo snadné vstoupit do nemocničního prostředí a vytáhnout kuffíky s loutkami. Často jsme byli vykázáni z pokoje, protože přišla vizita, nebo jsme hráli pouze v hernách...

2005 – Zakládáme občanský spolek Loutky v nemocnici. Začali jsme se práci věnovat intenzivněji. Nechali jsme vyrobit další loutky, načetli jsme literaturu, začali jsme rozlišovat jednotlivá oddělení podle specifika onemocnění, hledali jsme témata pro různě staré děti, začali jsme při návštěvách víc využívat hudbu. Oddělení si na nás postupně zvykala a začali jsme budovat vztahy s personálem.

2007 – Začínáme působit i na dětských léčebnách mimo Prahu. (Psychiatrická léčebna Opařany a Louny, Léčebna respiračních nemocí v Říčanech a ve Cvikově, Léčebna pohybového ústrojí v Teplicích). Celkem jsme odehráli během 120 dnů více jak 360 představení.

2008 - Realizujeme první týdenní návštěvy. Rozšiřujeme spolupráci na dětském psychiatrickém oddělení v Motole ve spolupráci s PhDr. Marinou Stejskalovou – téma anorexie, bulimie, šikana. Zjistili jsme, že tato práce je velmi užitečná a že je pro loutky jak dělaná. Pokoušíme se otevřít prostor pro komunikaci s pacienty. Nemoc není tabu.

2009 – Navzdory hospodářské krizi pokračujeme v pravidelných návštěvách, začínáme spolupracovat s Kamilou a Jakubem Matějkovými. Pracujeme na dalších drobných inscenacích (Budulínek, O kočičce a pejskovi).

2010 – Projekt jsme rozšířili na Slovensko, kde vzniklo sesterské sdružení Bábký v nemocnici.

Našli jsme nové spolupracovníky (v Čechách Kateřinu Tschornovou, na Slovensku Janu Segešovou, Janu Hladnou, Lucii Kralovičovou a Martina Žáka), nechali jsme vyrobit nové loutky a společně jsme začali hrát v Bratislavě i v jiných slovenských městech. V listopadu se v Praze uskutečnila premiéra nového představení pro větší děti „Dárek, aneb zkus jít cestou necestou“.

2011 – Dvakrát do měsíce jsme začali navštěvovat také brněnskou nemocnici. Nejčasteji chodíme na taková oddělení, kam se opakovaně vrací stejné děti a na oddělení dlouhodobě hospitalizovaných pacientů. Během 150 dní jsme uskutečnili 213 návštěv a 2 týdenní pobyty v léčebnách.

2012 – Pokračujeme v návštěvách nemocnic po celé republice. Během návštěv jsme oslovili více než 4000 dětských pacientů a odehráli stovky loutkových představení. První premiérou byl náš projekt O le-nochodech, následovala premiéra představení O Karkulce a pak následoval strašidelný komix ve stylu kramářských písní O Babinským, starym lotru mexickým. Před vánoci jsme dali dohromady vánoční ponožkovou pohádku Ne-pořádné Vánoce. Po celý rok také naši práci sledoval fotograf Miroslav Halada z jehož fotografií vznikla výstava, která spolu s námi putovala po republice.

2013 – Hlavní událostí letošního roku byla nová inscenace O malém tygroví podle knížky Libuše Palečkové.

Text zdramatizovala a zrežiovala Marka Míková, loutky a scénu vyrobila Zuzana Valenová a písničku k představení napsal Jaromír Fumas Palme. Inscenaci jsme nechali vyrobit vlastně 3x. Dvakrát malou, omyvatelnou, s plošnými loutkami, vhodnou k hraní přímo na nemocniční postýlce a jednou větší pro hraní v hernách prakticky kdekoli. Premiéra se odehrála v Mlýnské kavárně na Kampě při vánočním setkání Loutek v nemocnici, které se v předvánoční době stalo vlastně už tradicí.

Fumas pro Loutky v nemocnici vyrobil další výtvarnou plachtu pro píseň Máňa v kramářském stylu, kde mohou posluchači sledovat text v obrazech.

LIDÉ

Organizační struktura organizace

Předsednictvo

Marka Míková, předsedkyně
Hana Řepová, místopředsedkyně
Marie Dufková, tajemnice a jednatelka

Kontrolní orgány spolku

Funkci kontrolního orgánu vykonává Sněm

Sněm / Valná hromada

Je vrcholným orgánem spolku, volí předsednictvo o.s., schvaluje strategický plán činnosti spolku, kontroluje hospodaření organizace

Členové spolku

Marka Míková, Hana Řepová, Hana Grančičová, Antonín Novotný, Marie Dufková, Kateřina Tschornova, Alexandra Švolíková, Jakub Matějka, Kamila Matějková, Jaromír Palme Fumas, Mariana Chmelařová, Radana Matějčková, Daniela Vacková, Jiří Hodina, Lenka Volfová a Kryštof Míka

Dobrovolníci:

Klára Grančičová, Kryštof Míka, Sára Míková, Kryštof Míšek

Hlavní osoby spolku

Marka Míková, divadelní režisérka a loutkoherečka

Vystudovala DAMU – loutkářskou fakultu obor režie – dramaturgie. Hrála princeznu Růženku ve filmu Jak se budí princezny. Pracovala v divadle Minor, v divadle Lampion na Kladně, v Těšinském divadle Bajka, v loutkovém divadle v německém Ravensburgu. Pedagogicky spolupracuje také na výuce a inscenacích VOŠH a DAMU. Příležitostně zasedá v porotách významných festivalů loutkového divadla (např. Loutkářská Chrudim). Hraje a zpívá v dámské kapele ZUBY NEHTY. Napsala pět knížek pro děti (Roches a Bzunda, Knihafoss, JO537, Mrakodrapy a Škvíry). Za poslední dvě byla nominována na cenu Magnesia Litera.

Antonín Novotný, herec, mim a loutkoherec

Vystudoval konzervatoř Jaroslava Ježka obor pantomima, během studia byl na stáži ve studiu Jerzy Grotowského v Polsku. Působil i v pantomimické skupině Ladislava Fialky v Divadle Na zábradlí. V roce 1990 nastoupil do loutkového divadla Minor, kde hrál téměř deset let. Nyní je svobodným umělcem a jeho stěžejní činností je hraní pro děti a sólová pantomima. Pravidelně se účastní i dalších charitativních a sociálních akcí, jako například Můzy dětem.

Hana Řepová, hudebnice, socioložka

Vystudovala sociologii i na FF UK v Praze, po ukončení školy pracovala jako sociální pracovníce ve VÚM Klíčov a potom jako odborný terapeut v komunitě pro drogově závislé - Sananim Němčice, později jako vedoucí Domu s pečovatelskou službou Černošice. Pracovala jako terapeutka v TK Magdaléna-o.p.s. V současné době pracuje též jako psychoterapeutka v Terapeuti.net. Působí jako zpěvačka a bubenice v kapele Zuby nehty.

Hana Grančicová, tanečnice a herečka

Hrálá v amatérském divadle Lucerna a později profesionálně v loutkovém Divadle Minor a to jak v představeních pro děti, tak v představeních pro dospělé. Učila akrobaci i u Franka Towena, kde velmi úspěšně zužitkovala jak své pedagogické nadání, tak akrobatické zkušenosti. Jako asistentka Franka Towena vyučovala také step a jazzdance. Práci s dětmi se věnovala i jako učitelka v mateřské škole.

Marie Duřková, zpěvačka a pedagožka

Působila v Khünově pěveckém sboru jako sopranistka. Řadu let se věnovala pedagogické práci.

Kateřina Tschornová, loutkoherečka

Vystudovala herectví na KALD DAMU a francouzštinu na FF UK. Ještě na DAMU hrála ve Studiu Studia Y, věnovala se divadlu poezie a pohybové-výtvarnému divadlu. Od roku 1997 hraje v pražském divadle Minor. Absolvovala stáž ve francouzské La Force, kde dělala loutkové divadlo s mentálně postiženými lidmi. Ráda peče sladkosti.

Jaromír František Palme zvaný Fumas, výtvarník a hudebník

Absolvoval konzervatoř Jaroslava Ježka obor Tvorba písňového textu a scénáře.

Živí se jako ilustrátor převážně dětských knih (dosud cca 50 titulů). Napsal dvě knihy o chlapci Tadeášovi, jeho rodině a mluvícím psu. Zpívá a hraje na kytaru v kapele Původní Bureš.

Daniela Vacková, zvaná Dáda, herečka, sem tam také spisovatelka

Absolvovala DAMU obor herectví, loutkovému a činohernímu herectví se věnuje od 15let. Filmy: Barokní koncert, Slaná růže, Anděl s ďáblem v těle, Anděl svádí ďábla, Na větrné hůrce. Pracovala v Západočeském divadle v Chebu a v Činoherním studiu Ústí nad Labem. Hostovala v loutkových divadlech Kladno a Minor.

Dlouhodobě je také lektorkou herectví - pracuje s dětmi i „velkými lidmi“.

Je členkou několika trampských sdružení. Napsala knížky Pěší vandr po lesích a lidech, Jedna bosá druhá neobutá. Ráda zpívá a nerada pečce sladkosti.

Jiří Hodina, Ing. Bc., muzikant, lektor

Je aktivním hudebníkem se širokým záběrem od staré hudby až po aranžmá lidových písní. Vystudoval sólový zpěv na konzervatoři v Praze a dirigování gregoriánského chorálu na Conservatoire de Paris. Výuce gregoriánského chorálu se věnuje systematicky, např. na Mezinárodní letní škole staré hudby ve Valticích či na letní škole Convivium, je též jedním z lektorů projektu o. s. Půlnebí Hlasohled a společně s Maticí Velehradskou inicioval a vede „Liturgické víkendy“ gregoriánského chorálu na Velehradě. Je jedním ze zakládajících členů souboru Schola Gregoriana Pragensis, kde působil 15 let. Stál u zrodu Českomoravské hudební společnosti (dnes Čechomor); posléze roku 1997 založil vlastní skupinu Marcipán, která se věnovala interpretaci českých a moravských lidových písní. Po deseti letech se členové Marcipánu rozešli do jiných uskupení. Díky tomu se mohl narodit Mantaban, tedy otevřená dílna pro kohokoliv, kdo přinese kladné podněty a něco ze své osobitosti do ústní tradice lidové písničky.

Mariana Chmelařová, herečka

Po absolvování VŠ r. 1988 v angažmá HaDi Brno až do r. 2005 Od roku 2005 podniká v oboru čokoláda. V průběhu let účastná mnohých aktivit napr. Divadelní poutě Praha, Festival pouličního divadla Linz, hostování Divadlo v Dlouhé, Husa na provázku, hudební seskupení Minach, kabaret Komediograf atd. Nejoblíbenější kamarád-divadelník Arnošt Goldflam.

Radana Matějčková

Vystudovala Szš-obor dětská sestra, hrála v Rubínu A studio, studium na Damu-nedokončené, hrála se souborem Buchty a loutky, Autobus - Minor, hraje v divadle Bolka Polívky, chovatelka koní, miluje divadlo a knížky.

Jakub Matějka a Kamila Matějčková

Od roku 2009 zajišťují produkci, fundraising a marketing sdružení. Jakub a Kamila se věnují projektům nezávislého divadla a realizovali mnoho kulturních a art terapeutických projektů i charitativních akcí ve spolupráci s nadacemi jako je Člověk v tísni, Nadace Vize 97 Dagmar a Václava Havlových, NROS a dalšími. Mají za sebou 15 let působení na scéně české a evropské kultury a neziskového sektoru. Jakub v současné době působí jako ředitel Muzea Karla Zemana a Kamila pracuje manažerkou PR a marketingu v Nadaci rozvoje občanské společnosti.

„Hrát ve dvojici je dvojnásobná zábava jak pro nás, tak pro děti! Cestou si jen musíme trochu secvičit role, abychom měly správný rytmus. Tentokrát jsme si pro ně připravily pohádku O třech malých prasátkách s ponaučením, že pečlivá práce se vyplácí. Když je pak vlk honil kolem stolu, běhaly jsme s takovou vervou, až nám padaly domečky na zem!“

Radka a Hanka, herečky

Nově s námi:

Lenka Volfová, loutkoherečka, impresárió Kočovného divadla Rózy Blechové

Vystudovala DAMU obor loutkoherectví a alternativní divadlo, hrála na Divadelních poutích na Střeleckém ostrově, v česko-francouzském div. souboru Divadlo na voru, Divadle bratří Formanů, divadle Minor a Kočovném divadle Rózy Blechové. Zkušenosti sbírala i jako redaktorka webového časopisu, uklízečka, moderátorka, autorka rodinných divadelních workshopů a lektorka v umělecké škole.

Kryštof Míka, hudebník, loutkoherec samouk

Vystudoval FFUK v Praze (rumunštinu - italštinu). Zpívá a hraje na bicí v kapele Iritující Pýcho-
ra, hraje na trumpetu, bicí či perkuse. Přes 12 let hraje v loutkohereckém seskupení DAMM.
Ve volném čase se věnuje žonglování.

NAŠE AKTIVITY

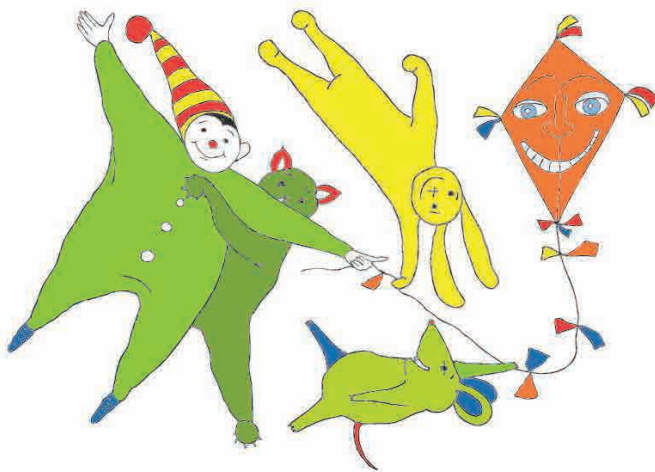
Jednorázové návštěvy nemocnic a léčebných ústavů

Obvykle chodíme ve dvoučlenných týmech. Někdy hrajeme pro skupinu dětí v herně, jindy i pro jednoho pacienta upoutaného na nemocniční lůžko. Návštěvy jsou rozdílně dlouhé. Pokud hrajeme na jednotlivých pokojích, strávíme na jednom oddělení celé odpoledne. Nejčastěji naše návštěvy zakládáme na rozvíjení konkrétního příběhu.

S dětmi si také čteme knížky, zpíváme písničky na přání, malujeme a nebo si jen tak povídáme v závislosti na věku pacientů...

Týdenní programy v nemocnicích a léčebných ústavech

V léčebných ústavech a na odděleních dlouhodobě hospitalizovaných pacientů realizujeme týdenní programové bloky, v rámci kterých se děti samy podílejí na přípravě většího divadelního celku. Připravujeme společně masky, kostýmy, vyrábíme loutky. Společnou práci pak na závěr prezentujeme ostatním dětským pacientům na oddělení. Takový program je pak pro oddělení událostí ještě po dlouhou dobu. Při přípravě struktury a realizaci týdenních programů úzce spolupracujeme s ošetřujícími lékaři, zdravotnickým personálem a snažíme se zapojit i rodiče.

„U Loutek jsem třetí služebně nejmladší - přidala jsem se v ložském lednu. Mohla za to vlastně náhoda. Doslechla jsem se o tom, co dělají, a moc se mi ten nápad zalíbil, tak jsem jim poslala dopis a Tonda se po nějaké době ozval, že by se další herec hodil. Nejradši hraji s vodníkem nebo kašpárkem, který má vždy dobrou náladu, i když je ostatním zle. Baví mě komunikovat s dětmi a dělat „blbosti“. Jakmile si navlíknu maňáška, nápady se hrnou samy!“

„Dáda“ Vacková, herečka

NAŠE AKTIVITY 2014

Dvě premiéry 2014: Bílá velryba a bílá paní

Premiérou letošního roku byla inscenace Bílá velryba podle románu Hermana Melvilla. Dramatizace a režie Marky Míkové román zjednodušila a uzpůsobila pro starší děti tak, aby je mohl dobrodružný příběh zaujmout a aby pochopily hlavní poselství, že neodpuštění a touha po pomstě může nakonec stáhnout celou loď se všemi námořníky do hlubin. Loutky a scénu schovanou v lodním kufru vyrobila Saša Švolíková a písničky k představení napsal Jaromír Fumas Palme. V inscenaci může hrát celý soubor Loutek v nemocnici, ale je možné ji zahrát i v menším obsazení. Nejvíce se osvědčila na psychiatrii, ale kupodivu zaujala i malé děti tak, že ani nedutaly. Premiéra se odehrála opět v Mlýnské literární kavárně na Kampě při vánočním setkání Loutek v nemocnici, které se v předvánoční době stalo vlastně už tradicí. Vznikla také malá marionetová inscenace O bílé paní, která dovoluje hercům hrát marionetové divadlo i pro velké děti. Strašidelná pověst o bílé paní a zlém rytíři, je veršovaná a připomíná tak trochu marionetové divadlo, které se s nadsázkou hrávalo na tržištích pro malé i velké.

Ostatní mimořádné akce, léčebny a tábory

V létě jsme opět uskutečnili týdenní dílny s dětmi z psychiatrické léčebny v Opařanech. Vyráběli jsme loutky a dekorace k pohádkám, zpívali jsme a pak jsme uskutečnili představení spolu s dětmi před ostatními pacienty a personálem. I letos jsme zahráli dětem v Ondrášově dvoře na „indiánském“ táboře malých hemofiliků, který pořádá Český svaz hemofiliků. Tradičně jsme se v září účastnili benefiční akce Kde bydlí Kuře v zahradě Nadace rozvoje občanské společnosti na podporu sbírky Pomozte dětem.

Loutky poprvé hrály pro seniory

Nové pro nás byly v letošním roce návštěvy geriatrických oddělení. Získali jsme podporu od firmy B Braun, která byla určena právě na tyto návštěvy, jak v Čechách, tak na Slovensku a tak jsme pravidelně po celý rok jezdili na geriatrici v Olomouci, v Hradci Králové, v Karviné a v Bratislavě. Bylo to pro nás velké obohacení. Zjistili jsme, že návštěvy dětí a dospělých jsou si svým způsobem velmi podobné. Hudba a zpěv uzdravují malé i velké a jen výběr loutek a malých inscenací byl trochu jiný. Nakonec ale marionety sestřičky s panem doktorem rozesmály i starší pacienti a přiměly je, aby si s námi začali hrát.

Statistika

V roce 2014 jsme odehráli v Čechách během 191 dní a více jak 280 návštěv nemocnic přes tisíc divadelních představení! Za dobu existence projektu jsme oslovili již desítky tisíc dětských diváků, pacientů. Odzpívali jsme tisíce písniček, odehráli několik tisíc loutkových představení a realizovali několik týdenních projektů. Rozdali jsme stovky omalovánek a pastelek, balónek, triček a míčků....

Spolupracující nemocnice a léčebny v roce 2013

Všeobecná fakultní nemocnice
na Karlově náměstí – Praha 2
Thomayerova nemocnice – Praha 4
Fakultní nemocnice v Motole – Praha 5
Nemocnice Na Bulovce – Praha 8
Fakultní nemocnice Královské Vinohrady
– Praha 10
Dětská foniatrie Žitná, Praha 2
dětská psychiatrická léčebna v Bohnicích, Praha 8

Fakultní nemocnice Brno

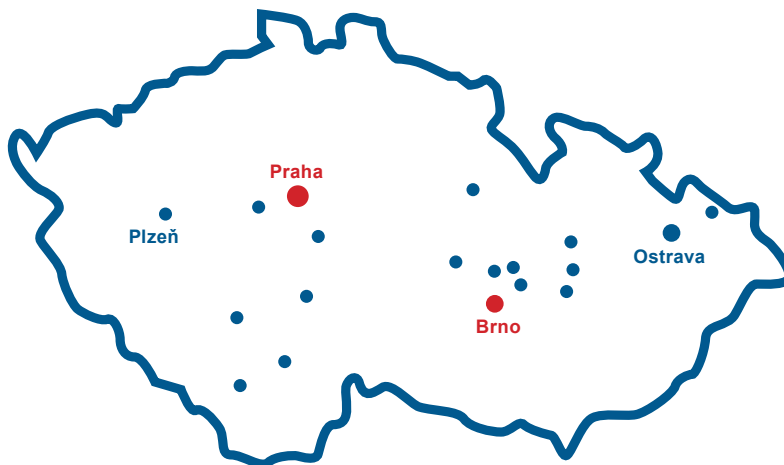
Nemocnice České Budějovice
Nemocnice Český Krumlov
Fakultní nemocnice Hradec Králové
Kroměřížská nemocnice
Fakultní nemocnice Olomouc
Nemocnice Karviná
Nemocnice Šternberk
Fakultní nemocnice Ostrava
Fakultní nemocnice Plzeň
Nemocnice Tábor
Nemocnice Teplice
Psychiatrická léčebna Bohnice
Psychiatrická léčebna Opařany
Léčebna pro pohybové ústrojí
– Teplice
Lázeňský dům Erben – Teplice
Hospic Čerčany
Léčebna Boskovice
Léčebna Křetín
Léčebna Ostrov u Macochy
Léčebna Sloup u Macochy

Další představení pro dětské pacienty

Dětský tábor Kliniky dětské hematologie a onkologie FN Motol – Chrustenice
Lysá nad Labem (návštěva dětského pacienta doma)

Za spolupráci na jednotlivých odděleních zvláště děkujeme:

PhDr. Marii Choniawkové – Klinika dětské hematologie a onkologie FN v Motole,
Marcele Hořánkové – Odd. dětské neurologie, FN v Motole a Bc. Janě Šífové, FN Brno

„Za dětmi do nemocnic chodím s Loutkami hrát již rok. Vždy si s sebou vezmu své oblíbené housličky, které se dětem moc líbí a naživo už je příliš neslychají. Baví mě pro malé pacienty hrát a zpívat si s nimi, abychom je trochu rozveselili a „naladili“, než přijdou na řadu loutkové postavičky.“

Jiří Hodina muzikant a lektor

HOSPODAŘENÍ ORGANIZACE v roce 2014

Výkaz zisku a ztráty

Název položky	Stav v tisících Kč
A. Náklady	zaokrouhleno
Spotřeba materiálu	101
materiál - rekvizity, kostýmy, dekorace	53
materiál - kancelářské potřeby	1
materiál - ostatní provozní materiál	47
Opravy a udržování	2
opravy rekvizit	2
Cestovné	2
cestovné	2
Ostatní služby	4 337
služby - poštovné, telefony, internet	5
služby - Prodialog	3 173
služby - autorské honoráře	887
služby - manažerská činnost	60
služby - cestovné Student Agency	43
služby - ostatní služby	49
služby - produkční služby	120
Jiné ostatní náklady	2
Jiné ostatní náklady - banka, pojistné	2
Náklady vysčítané	4 444

B. Výnosy	zaokrouhleno
Tržby z prodeje služeb	45
Tržby z prodeje služeb	10
Tržby z propagace daňové	35
Úroky	0
Úroky	0
Jiné ostatní výnosy	0
Jiné ostatní výnosy – haléřové vyrovnání	0
Přijaté příspěvky (dary)	4 020
Přijaté příspěvky (dary) PO - finanční	433
Přijaté příspěvky (dary) PO - nefinanční	45
Přijaté příspěvky (dary) FO - finanční	370
Přijaté příspěvky (dary) FO - nefinanční	0
Přijaté příspěvky (dary) finanční FO - jen PRODIALOG	3 172
Přijaté příspěvky (dary) finanční PO - jen PRODIALOG	0
Provozní dotace	265
Provozní dotace - dotace státní správa, samospráva	265
Výnosy vysčítané	4 330,00
Hospodářský výsledek	-114,00

Komentář k hospodaření organizace

V roce 2012 jsme začali spolupráci se společností Prodialog, která nám pomohla se získáním individuálních dárců. Rozeslali jsme velké množství informačních materiálů o tom jak a proč v nemocnicích pomáháme a podařilo se nám přesvědčit více jak 22 000 dárců, že naše práce má smysl a že stojí za to na naší činnost přispět. V roce 2013 jsme ukončili důležité období, kterému se říká při získávání individuálních dárců „akvizice“. V roce 2014 se nám již téměř podařilo vyrovnat záporný stavu bilance což je vidět z celkového hospodářského výsledku. za aktuální rok. Nejedná se tedy o finanční rozkolísanost organizace. I v roce 2014 již část prostředků od individuálních dárců již přímo pomáhala v nemocnicích. Za každý dar, který jsme tímto způsobem získali jsme vděční a naším cílem je nakládat s takto získanými prostředky odpovědně.

Věříme, že díky rozložení financování naší činnosti mezi státní správu a samosprávu, nadace, firemní dárce a individuální dárce, budeme moci snížit riziko nepravidelného a nárazového financování naší činnosti a tím mít možnost garantovat opravdu pravidelné návštěvy na všech klíčových odděleních ve všech navštěvovaných nemocnicích.

Děkujeme nejen jednotlivcům, ale i všem organizacím, které se podíleli financování našich nákladů.

Nadacím a nadačním fondům, soukromým společnostem, ale i státní správě a samosprávě. Díky všem našim partnerům může naše sdružení se nám v roce 2014 dařilo realizovat plán stabilizovaného vícezdrojového financování. Samotná činnost Loutek v nemocnici vykazovala i roce 2014 vyrovnané hospodaření.

Jakub Matějka

„Pokud můžu zpívat a skrze pohádku přinést úsměv dětem ležícím v nemocniční posteli, je to pokaždé zázrak. Já nejraději zpívám a hraju s malými prstovými maňásky, protože kromě předvádění veselých kousků si často s dětmi pěkně popovídají a mnoho zajímavého se o nich dozví.“
Radka Matějčková, herečka

Partneři loutek v nemocnici 2014

Hlavní město Praha, Městská část Praha 2, Městská část Praha 4, Statutární město Brno,
Kofola ČR, Skupina B. Braun, Nadační fond Kapka naděje, Čtení pomáhá - charitativní projekt

Dále nás podporovali

Fórum dárců, Smart Emailing, T-Soft a Nadační fond Anima

REFERENCE

„Loutky v nemocnici se podílejí na celkové socializaci dětí a posilování jejich sebedůvěry a důvěry, což je důležité zejména u dětí úzkostných. Celkově jsou pro děti ve stacionáři i novým podnětem, změnou a zpestřením. Ve stacionáři máme holčičku, která pochází z velmi sociálně slabé rodiny. Maminka nakonec skončila s ní a s její sestřičkou v azylovém domě pro matky s dětmi, otec tam s nimi být nesměl, bydlel v azylovém domě pro muže. Holčička tímto odloučením velmi trpěla, nemluvila, v našem zařízení byla tichá, zakřiknutá a stranou od veškerého dění. Když dorazily Loutky, dokázala se k hercům přiblížit a později být i aktivní a usmát se.“

PhDr. Kateřina Šimáčková, psychologka v Dětském denním rehabilitačním stacionáři v Hradci Králové

„Když přijedou hrát Loutky, je to pro nás všechny tak trochu svátek, protože nás nemohou navštěvovat každý týden. U herců je vidět velmi profesionální přístup a dobrá organizace. Během představení navážou blízký kontakt s dětmi, což je pro děti, které mají nějaký hendikep, nesmírně důležité. Atmosféra v herně je vždy „bombastická“, takže na představení se chodí s radostí podívat i personál!“

Drahuše Fedjuková, vrchní sestra Dětského stacionáře pro pohybová onemocnění dětí v Teplicích

„Na každou jejich návštěvu se moc těšíme. Děti přijdou na jiné myšlenky, uvolní se u toho a například spastikum povolí i křeče. Mají snahu se zapojit – tleskají do rytmu, zpívají, někdy nás až překvapí, jak na Loutky reagují i pacienti s těžkým mentálním postižením. A když jsou děti veselé, máme z toho radosti my a samozřejmě jejich rodiče.“

MUDr. Zdenka Kondelová, primářka a dětská neuroložka v Dětské léčebně pohybových poruch Boskovice

„Loutky chodí hrát za dětmi pravidelně a ty dlouhodobě hospitalizované, které je znají, se na ně již dopředu těší. Jsou veselejší, naváží s herci kontakt a občas se jim svěří i s problémy, které by se jinak ostýchaly říct.“

Prof. MUDr. Tomáš Trc, CSc., MBA, přednosta Kliniky dětské a dospělé ortopedie a traumatologie 2. LF UK a FN v Motole

*„Myslím si, že největším přínosem je, že v průběhu představení Loutek v nemocnici děti zapo-
mínají, že jsou nemocnými pacienty a stávají se součástí pohádkového příběhu, který má vždy
dobrý konec. Loutky také mohou prostřednictvím příběhů dětem pomoci lépe pochopit životní
situaci, ve které se právě nacházejí.“*

Mgr. Karolína Ptáková, fyzioterapeutka na Klinice rehabilitace
a tělovýchovného lékařství 2. LF UK a FN Motol

*„Naši práci s pacienty Loutky jednoznačně ulehčují. Je to vlastně jednoduchá rovnice – spoko-
jený pacient rovná se spokojený rodič, což se samozřejmě rovná spokojený lékař. Profesionální
a zábavný přístup loutkářů a jiných dobrovolníků mnohdy pobaví a zpříjemní pobyt nejen dítěti,
ale i rodičům.“*

MUDr. Ondřej Rohleder, lékař Kliniky dětské onkologie FN Brno

POMÁHÁME CELÝ ROK, ABY SE DĚTI ZASE SMÁLY.

Pomáhejte celý rok s námi!

Pošlete sms ve tvaru DMS ROK LOUTKY na číslo 87777.

Roční podpora činí 12 x 30 Kč. Loutky v nemocnici obdrží 27 Kč z každé DMS.

Děkujeme!

více o možnostech podpory naleznete na www.loutkyvnemocnici.cz

„Marku jsem poznala během studií na DAMU a dělaly jsme spolu i absolventské představení. Po letech se ozvala, že Loutky jezdí i do Brna a zda bych se nechtěla přidat, což jsem samozřejmě s radostí přijala! Baví mě na tom přímý kontakt s dětmi i rodiči, improvizace dle jejich přání nebo situace a je strašně fajn pocit, když se vám povede alespoň na chvíli rozptýlit či dokonce rozesmát nemocné děti!“

Mariana „Miňa“
Chmelařová

Základní údaje organizace

Loutky v nemocnici, zapsaný spolek

Klírova 1916, Praha 4 148 00

zapsaný ve spolkovém rejstříku, vedeného

Městským soudem v Praze oddíl L, vložka 15687

IČO: 26997363

Transparentní účet vedený u Reiffaisenbank

č.ú.: 2148838001 / 5500

Sbírka: osvědčení o povolení konání sbírky sbírka čj. S-MHMP/218169/2013

Transparentní sbírkový účet vedený Reiffaisenbank č. u.: 37373767 / 5500

Účet určený pro individuální dary na základě adresného oslovení: 37373783 / 5500

Kontaktní údaje

Marie Míková

T: +420 776 586 857 • E: marka.mikova@loutkyvnemocnici.cz

Hana Řepová

T: +420 774 196 184 • E: hana.repova@loutkyvnemocnici.cz

Jakub Matějka

T: +420 603 864 595 • E: jakub.matejka@loutkyvnemocnici.cz

www.facebook.cz/loutkyvnemocnici

www.loutkyvnemocnici.cz

